

Bp Ignacy Dec

Na wzór Chrystusa - jako namaszczeni i posłani

Świdnica, 9 kwietnia 2020 r.

Homilia wygłoszona w katedrze świdnickiej w Wielki Czwartek podczas porannej Mszy Krzyżma

Wstęp

Czcigodni bracia prezbiterzy

Drodzy bracia diakoni i klerycy. Drodzy bracia i siostry, przedstawiciele laikatu

Drodzy bracia i siostry łączący się z nami przez przekaz internetowy

W Wielki Czwartek wspominamy ustanowienie dwóch sakramentów: Sakramentu Eucharystii i Sakramentu Świeceń, zwanym u nas także Sakramentem Kapłaństwa. W godzinach wieczornych dnia dzisiejszego, kiedy rozpoczniemy świętowanie Świętego Triduum Paschalnego, skupimy główną uwagę na Eucharystii, jej szafarzy, którą ją sprawują i przykazaniu miłości, które ogłosił nam Chrystus w Wieczerniku, ilustrując nam je w obrzędzie umycia Apostołom nóg.

Gdy w godzinach rannych w katedrach biskupich sprawujemy Msze Krzyżma, skupiamy się głównie na tych, których Chrystus namaszcza i posyła z misją do świata. Są to przede wszystkim kapłani i biskupi. To właśnie oni gromadzą się tego poranka w katedrach biskupich na wspólną celebrację Eucharystii. Odnowiają swoje przyrzeczenia, jakie składali podczas święceń, potwierdzają swoją więź z biskupem i towarzyszą mu podczas poświęcenia i konsekracji olejów, służących do namaszczenia tych, których Bóg będzie obdarzał swoją mocą, by pełnili dobrze swoje posłannictwo w świecie.

1. Jezusowe i nasze namaszczenie i posłanie

W dzisiejszej Ewangelii słowa proroka Izajasza o namaszczeniu i posłaniu odniósł Jezus do siebie. Przedstawił się w synagodze w Nazarecie jako namaszczony Duchem Świętym i posłany do ludzi, by im służyć dobrą nowiną o zbawieniu i czynami miłości.

Aby dzieło ewangelizacji i uświęcania trwało do końca świata, Bóg namaszcza Duchem Świętym tych, których Chrystus wybiera, aby uczestniczyli w jego kapłaństwie i przedłużali Jego misję w świecie. Jako namaszczeni są oni posłani do ludzi, aby im głosili ewangelię i w sakramentach świętych przekazywać im moc do służenia drugim.

To namaszczenie i posłanie otrzymują także ci, którzy uwierzą w Chrystusa. Ma ono miejsce podczas Sakramentu Chrztu i Sakramentu Bierzmowania. Wszyscy ochrzczeni są więc namaszczeni i posłani, aby świadczyć o Chrystusie słowem i czynem.

Moi drodzy, Kościół przez kapłanów namaszcza wybranych i posyła z misją do świata. Podczas udzielania pierwszego, najważniejszego Sakramentu Chrztu słyszymy słowa: "Bóg Wszechmogący, Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który cię uwolnił od grzechu i odrodził z wody i z Ducha Świętego, On sam namaszcza ciebie Krzyżmem zbawienia, abyś włączony w ludu Boży wytrwał w jedności z Chrystusem, Kapłanem, Prorokiem i Królem na życie wieczne". Podczas namaszczenia w Sakramencie Bierzmowania, przyjmujący ten sakrament słyszy słowa:- "Przyjmij znamię Daru Ducha Świętego". Podczas namaszczenia olejem krzyżma, gdy przyjmowaliśmy sakrament święceń, słyszeliśmy słowa: "Nasz Pan, Jezus Chrystus, którego Ojciec namaścił Duchem Świętym i mocą, niech cię strzeże, abyś uświęcał lud chrześcijański i składał Bogu ofiarę". Podobne słowa słyszy kapłan przyjmujący święcenia biskupie: "Niech Bóg, który uczynił cię uczestnikiem najwyższego kapłaństwa Chrystusa, przeniknie cię olejem mistycznego namaszczenia i przez hojne błogosławieństwo duchowe zapewni owocność twojej posłudze".

I jeszcze wspomnijmy, że namaszczając olejem chorych, kapłan mówi słowa: "Przez to święte namaszczenie niech Pan w swoim nieskończonym miłosierdziu wspomóż cię łaską Ducha Świętego. Amen. Pan, który odpuszcza ci grzechy, niech cię wybawi i łaskawie podźwignie. Amen".

Z każdym namaszczeniem wiąże się jakieś posłanie. Zatem wszyscy jesteśmy posłani, aby wypełniać nasze powołanie, aby pełnić wolę Bożą, zawartą w Bożym słowie.

2. Podziękowanie kapłanom i wiernym świeckim ludziom.

Drodzy bracia i siostry, jako namaszczeni przez Ducha Świętego i posłani przez Chrystusa wszyscy trwamy na zniwie Pańskim i wzajemnie wspieramy się w wypełnianiu wskazań zawartych w Bożym słowie i zadań związanych z naszym powołaniem.

Za chwilę, my kapłani, odnowimy nasze przyrzeczenia złożone przed laty podczas naszych święceń. W nasze kapłańskie święto pragnę serdecznie podziękować najpierw naszym kapłanom: ks. biskupowi Adamowi, tu obecnym i wszystkim kapłanom naszej diecezji za służbę Bożą na Pańskim zniwie: za głoszenie słowa Bożego, czyli za wypełnianie misji nauczycielskiej Kościoła. Dziękuję za sprawowanie świętych sakramentów, szczególnie za codzienną celebrację Eucharystii, z której my duchowni i wierni świeccy czerpiemy moc do chrześcijańskiego życia. Dziękuję za opiekę nad chorymi i za troskę o biednych,

zagubionych, zmarginalizowanych. Moje podziękowanie rozszerzam na wiernych świeckich. Drodzy bracia i siostry, tu obecni i złączeni z nami w tej celebracji przez przekaz internetowy, dziękuję wam za wasze świadectwo i waszą wierność Bogu, Ewangelii, Krzyżowi Kościołowi, Matce Bożej i za promowanie wartości ewangelicznych i patriotyczno-narodowych.

Dzisiaj, w Wielki Czwartek, drodzy bracia i siostry, my wasi kapłani, dziękujemy wam, w nasze kapłańskie święto, za wspieranie nas w naszym posłannictwie i w naszej służbie waszą modlitwą i dobrocią. Dziękujemy wam, że nas wspieracie, że nas –jak trzeba – bronicie, że chcecie przy nas trwać, że nas potrzebujecie, że do nas przychodzicie. Dziękujemy za wszelką życzliwość i dobroć. W duchu wdzięczności modlimy się za was, abyście i wy umieli sobie nawzajem służyć: w waszych rodzinach, wśród sąsiadów i w zakładach pracy.

3. Podziękowanie od całego Episkopatu Polski

Prezydium Konferencji Episkopatu Polski na dzisiejszy dzień przygotowało do kapłanów specjalny list. Jest to kontynuacja listów, które pisał do nas każdego roku papież, św. Jan Paweł II. Przytoczę fragment tego listu. Przedstawiciele Episkopatu napisali: "Na skutek pandemii i wprowadzonych rygorów sanitarnych opustoszały zarówno ulice naszych miejscowości, jak i kościoły czy kaplice. Po raz pierwszy od czasu wojny nie będziemy razem celebrować Mszy Krzyżma i odnawiać w katedrze przyrzeczeń kapłańskich. Ograniczyliśmy sprawowanie liturgii do kilkusobowych grup, a bezpośredni kontakt z wiernymi możliwy stał się tylko w wyjątkowych przypadkach. Łączymy się na modlitwie dzięki środkom społecznego przekazu. Z bólem serca przyjmujemy wiadomości o zarażeniu, chorobie i śmierci tysięcy osób na całym świecie oraz o przebywających w szpitalach zakaźnych w oddaleniu od bliskich. Wśród ofiar pandemii jest wielu kapłanów. Dla naszych wiernych i dla nas samych trudnym doświadczeniem staje się nie tylko zarażenie i choroba, ale także skutki społeczne: kwarantanna, zawieszona zajęcia w szkołach i uczelniach, przymusowe przestoje i urlopy w wielu miejscach pracy, zatrzymanie życia kulturalnego. Zapewne przyjdzie nam przyjąć jeszcze wiele cierpień i zmagających związanych ze skutkami pandemii.

Wszystko to powoduje wiele niepokoju i lęku wśród wiernych, ale także między nami. „Przestraszyliśmy się i zagubiliśmy – mówił kilka dni temu papież Franciszek. Podobnie jak uczniów z Ewangelii ogarnęła nas niespodziewana i gwałtowna burza. Uświadomiliśmy sobie, że jesteśmy w tej samej łodzi, wszyscy słabi i zdezorientowani, ale jednocześnie ważni, wszyscy wezwani do wiosłowania razem, wszyscy potrzebujący, by pocieszać się nawzajem”.

W tym miejscu wyrażamy naszą serdeczną wdzięczność Wam, drodzy Kapłani, za Waszą postawę miłości i ofiarną posługę w tych trudnych okolicznościach, za serce, które okazujecie potrzebującym. Dziękujemy zwłaszcza za troskę o chorych, cierpiących i samotnych, a także za modlitwę za tych, którzy się nimi opiekują, narażając własne zdrowie, a często także życie. Dziękujemy, że wielu naszych braci kapłanów stworzyło możliwość wspólnej modlitwy poprzez Internet. Prosimy Was o trwanie na osobistej modlitwie i o ofiarowywanie przeżywanych cierpień w intencji zatrzymania epidemii i ograniczenia jej negatywnych skutków. Dziękujemy za konkretne zaangażowanie w pomoc osobom starszym, potrzebującym, będącym w kwarantannie, za jałmużnę wielkopostną wspierającą finansowo wiele dzieł, za zorganizowanie internetowych rekolekcji oraz telefonów duszpasterskiego wsparcia. Dziękujemy za dowody, jakie okazujecie sobie wzajemnie w kapłańskim życiu i posłudze, pomimo fizycznego oddalenia od siebie. Dziękujemy jednocześnie za zrozumienie i stosowanie się do rozporządzeń kościelnych i państwowych. Służą one zachowaniu zdrowia i życia nas wszystkich.

Czas, który teraz przeżywamy, jest dla nas wielką tajemnicą, którą trudno obecnie odczytać. Ufamy, że w przyszłości lepiej i głębiej ją zrozumiemy. Jednak już dziś pragniemy ją przeżywać w duchu pokory i wiary.

Nasi pasterze kończą swój list słowami: "Z całego serca powierzamy Was wstawiennictwu i opiece Matki Najświętszej i patronów Polski. Prosimy razem Boga za cały Kościół w Polsce, abyśmy mogli sprostać wyzwaniom".

Zakończenie

Módlmy się dziś wspólnie w tej porannej Eucharystii, abyśmy nigdy nie zmęczyli się naszą służbą i misją. Prośmy naszego Pana, aby odnowił w nas wszystkich charyzmat namaszczenia i posłania do służby w Kościele. Amen